

Vore henvendelser virker ikke altid lige med det samme, men vor vagthundetjeneste bærer alligevel ofte i det lange løb frugt.

Vi har i år sendt henvendelser - udover de nævnte til

socialministeren	til
økonomiministeren om den manglende kvindelige repræsentant i tjenestemandskommissionen	til
udvalget vedrørende en almindelig tillægspensionsordning	til
socialministeren om arbejdsmarkedets tillægspensionsordning	til
tjenestemandskommissionen om ægtefællepension og deltidsarbejde	til
indenrigsministeren om en udvidelse af kommunalbestyrelsernes antal	til
udvalget angående valglovene om reglerne om mandatfordeling ved antsrådvalg	til
indenrigsministeren, justitsministeren og socialministeren om rådgivningsspørgsmål	til
statsministeren, finansministeren og folketinget om sambeskatningens ophævelse	og til
undervisningsministeren om seminariernes afvisning af egnede elever.	

Jeg har nævnt disse henvendelser i flæng. Der vil blive redegjort nærmere for dem af de respektive udvalgs formænd.

Her vil jeg blot pointere, at henvendelser - uanset, om de virker eller ej - er af største vigtighed på flere måder.

Muligvis er ikke alle medlemmerne lige glade for den debat, der opstod for eksempel efter henvendelsen om sambeskatningens ophævelse. Men vi bør være glade for den.

Enhver debat om kvindens stilling i samfundet og i familien er af værdi for os, også selv om der kommer synspunkter frem, som efter vor opfattelse er helt forkerte.

Også indenfor Dansk Kvindesamfund brydes meningerne, og de skal brydes.

14.000 mennesker kan ikke være enige, og det er heller ikke meningen, men ud af diskussionerne, drøftelserne og uenigheden kommer frugtbare resultater. Og en af Dansk Kvindesamfunds store opgaver er at medvirke til, at diskussionen aldrig standser. For vi når jo aldrig idealtilstanden - bl.a. af den grund af ikke alle mennesker har den samme opfattelse af, hvad der er idealtilstanden - derfor må der i et demokrati fortsat diskuteres og debatteres, så alle synspunkter kommer frem.